

No. 3

Cena numeru
100.000 mk.

Cena prenumeraty

w Łodzi

Miesięcznie 3.000.000.

Z przes. poczt.

Miesięcznie 2400.000

poza Łodzi 1 numer 120.000

Konto P.K.O. 60594.

Należność pocztowa
opłacona ryczałtem.

XXVII r.
istnienia

Redakcja i Adm.

w ŁODZI

Al. Kościuszki 41.

TELEFON 28

Redaktor przyjmuje od 5—6 pp

Artykułów i listów anonimowych nie pomieszcza się.

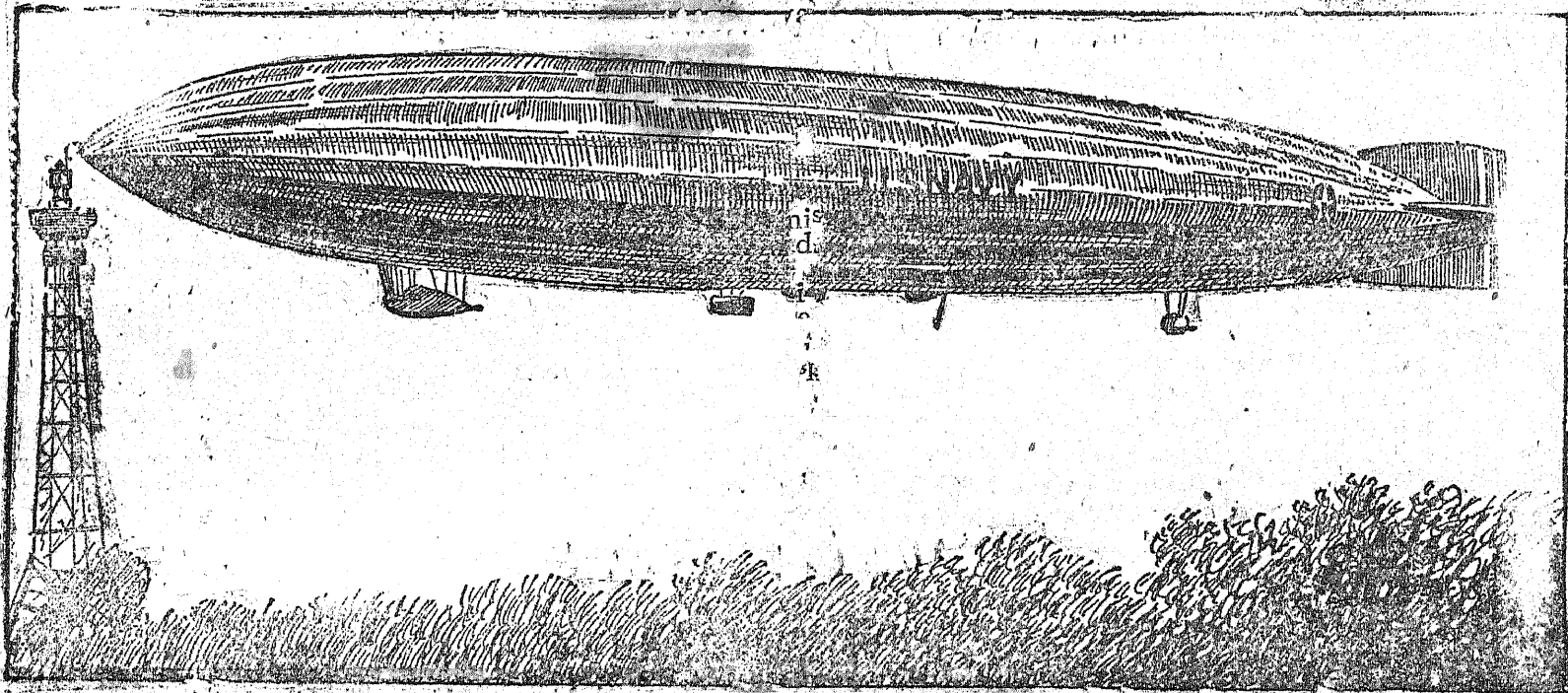
Łódź.

ROZWÓJ

DZIENNIK NIEZALEŻNY OD ZADNEJ PARTJI.

Czwartek, dnia 3 stycznia 1924 r.

Największy okręt sterowniczy marynarki amerykańskiej.

Shenandoah jest nazwa tego potwora, który służy do wywiadów flocie amerykańskiej. Do jego pomieszczenia służy olbrzymi hangar koło New Jersey. Ponieważ lądowanie

dla olbrzyma jest zawsze niebezpieczne, za-jeżdża on często zamiast na ziemię do swego powietrznego portu, którym jest, jak widzimy, wieża 60 metrowej wysokości. Ten moment

przywiązania balonu przedstawia nasza ry-cina.

Magikowi z nad Wełtawy.

Na najbliższym zjeździe przedsiębiorstwa „Małej Enterty”, której większość akcji znajduje się w Pradze — ponawiać będzie znany magik czeski Benesz, próby wciągnięcia Polski do tego interesu.

Trzeba się zastanowić dobrze, iż w chwili nieuniknionego starcia z nawałą germańska — jakże nieoceniona pomoc byłby każdy korpus, każda dwuzia, każdy pułk czeski!

Nie możemy również pominać milczącym wartości moralnych tego sojuszu, jak i ekonomicznych korzyści, które z tego rodzaju związku mogłyby dla nas wypłynąć.

Ale znowu z drugiej strony prośby i zdro- wy rozum chłopski każe zastanowić się, czy ten komu ofiarujemy braterstwo broni, czy ten któremu podajemy prawicę, na znak Wieczystej przyjaźni i zgody, zasługuje na tego ro- dzaju zaufanie i czy spełni pokładane w nim nadzieje?

Czy wtedy kiedy najbardziej będziemy potrzebowali ratunku i pomocy — nie zaofiaru- ją nam... po wysokich cenach starych ar- mat i karabinów „przebudzowanych” bu- tów, — zamiast przyjaźnielskiej dłoni i brat- niego ramienia?

Otóż wśród tysiąca zalet, jakie niewątpli- wie posiada naród czeski — przebiega się wszę- dzie i zawsze na plan pierwszy brulnuje ego- izm narodowy — nie liczenie się nigdy z przy- jemnymi zobowiązaniami, — chociażby dla chwilowego zysku — no i nieco może zbyt ryzykowna, etycznie rzecz biorąc, interpreta- cja... siódmego przykazania.

Na wszystko trzeba mieć dowody i niestety w tym wypadku mamy ich za mało — ale szczupły zakres powyższej pracy — nie pozwala na przytoczenie całego różańca fak- tów, ilustrujących czeski światopogląd.

Kiedy Polska pławiała się we krwi, za- słaniając własnymi pierśmi, Zachód Europy — przed socjalną inkwizycją czerwonych hord Cziczeryna — Czechosłowacja uważała ten moment, jako najodpowiedniejszy do wza- kowania nam noża w plecy i zatrzymania w Pradze wszelkich transportów z bronią idą- cych z Francji, — a na dobitkę, korzystając z wyczerpania naszych sił i uwagi w innym kie- runku — „dołączyła” nasza Karwinę do innych tego rodzaju swoich „nabytków”.

Zaświadcza od nas korzystnego traktatu handlowego. Otrzymała go w 1922 wzamian za przychylne załatwienie sprawy Jaworzyny.

Jak „przychylnie” załatwiła te sprawę świadczy historia: ich pełnomocnik dr. Be- nesz przesunął z terminu na termin, z godzin na godzinę te żywotne dla nas sprawy — poczem oświadczył z tupetem właściwym in- nej rasie, iż jest „złota Praha”, a naokoło „sem Czechy” i na tej „podstawie” Jaworzyna do nich należy. Jednocześnie: mając nasz trak- tat handlowy w kieszeni, wprowadzono w Czechosłowacji takie horrendalne stawki kole- jowe na węgiel z Górnego Śląska, idący do Austrii, iż z trudem konkuruje on tam z an- gielskim, a haracz, jaki z tego tytułu płacimy Czechom: rośnie w grube miliardy miesięcznie.

To się nazywa, po czesku, „dotrzymy- wanie traktatów i „handlowe” „przyjaźniel-

skie” stosunki z bratnim narodem.

A podtrzymywanie rusyjskiej Irredenty w Wschodniej Małopolsce a ukrywanie wszel- kich bohaterów hajdamackich od podpalenia stodół i trucia nierogacizny w polskich dwor- ach — czy to także należy zaliczyć do obja- wów lojalności naszego pobratymca „od smy- czka”, zresztą wiarogonna polityka Czechów słynie nie tylko u nas, ale nawet w Anglii „Evening Standard” podkreśla iż wwnurzenia ich prezydenta Masaryka są zwyczajnym kłamstwem.

Jak na prezydenta republiki opinia... nieco nie — wyszukana.

Tego rodzaju przykładów, dostatecznie uwypuklających najważniejsze narodowe ce- chy charakteru Czechów — mogłobyśmy przy- toczyć bardzo wiele, jak na pięćdziesiętne sto- sunki sąsiedzkie, ale chyba i tych wystarczy, aby zdać sobie dokładnie sprawę, z kim za- wieramy sojusz, gdyż poco chcemy go zawrzeć, niewiadomo.

Chyba celem sugerowania sobie i na- rodowi polskiemu nadziei na niewątpliwą po- moc z nad Wełtawy — a niema nic gorszego niż oddawanie się złudnym snom.

„Nadzieja jest młoka, głupich” prze- stańmy tedy być jej nieodrodzonymi synami i wiódźmy, iż przy pierwszej awanturze euro- pejskiej, kiedy czeska pomoc będzie nam potrzebna — z sojuszem czy bez sojuszu czesko-polskiego — Karliczki a Pańiczki za- ma nam Lwów i rzuca się w objęcia czerw- nego Leiby — aby... znowu analogicznie zaw- rzeć z nim sojusz przyjaźnielski, na którym widzie oczywiście tak, jak my byśmy wyszli — gdybyśmy tak bardzo ich nie znali i nie zważali na rece naszych sąsiadów.

„Points des reverses” — rodnym „Points des reverses” — panie „mark” — nad Weitawy. — na dzień z Małej Entente. pan na nie wzięcie.

A. S.

Jak żyje i pracuje Włodzimierz Lenin.

Korespondent heistagforski jednego z najbardziej znanych pism rosyjskich, podpisujący „Sav.”, umieszczył poniższą korespondencję, która ze względu na jej specjalny charakter, przytaczamy w dosłownym przekładzie.

Państwowy Urząd Wydawniczy w Moskwie, t. zw. „Gosizdat” ubawił trzy tygodnie temu czytelników swoich książką pod powyższym tytułem. Książka jak książka — papier niezły, okładka trójkolorowa, dość winiet, fotokrafię... u dołu uwaga, „Niniejsze wydanie przekłada się na język niemiecki, francuski i angielski”. Właściwie powiedziawszy, nowe dzieło wydawnictwa sowieckiego mogłoby przejść nie zauważone — (trzeba porozrzucać makulaturę chwalebna), gdyby na książce tej nie umieszczono roku wydawnictwa 1923.

Człowiek o zdrowych zmysłach i pamięci, jeśli to nawet jest wydawca sowiecki, nie może nie wiedzieć, że „Drogi Iljcz” („Włodzimierz Iljcz” — przyp. red.) od dawna już nie pracuje i ledwie żyje. Ale czyż mogą podobne drobne stłki powstrzymać sowiecie opłacana gorliwość piora marki „made in Agitpunkt”? Nie ulega wątpliwości, że książka o tym komunistycznym świętym nie była przygotowana w roku bieżącym, a wydana jest obecnie tylko dlatego, że w SSSR. (Związek Socjalistycznych Republik) wszystko wykonuje się „na czas”. Swoi ludzie, towarzysze, przy bezdennej głupocie swojej wierzą w cudowne zmartwychwstanie nieżywego byłego prezesa „Sownarkomu” (Rada Komisarzy Ludowych), a towarzysze zagraniczni nie cieszą się i podziwiają błąd nieprzerwaną zdolność do pracy Lenina. — a o to tylko chodziło.

„Towarzysz Lenin” prowadzi ożywioną korespondencję z przyjaciółmi — czytamy w tej zadziwiającej książce. Istotnie prowadzi. Jak mi zakomunikowano, prace pisarskie Iljczy są następujące: poruszając przed Leninem jakiś przedmiot świecący, by w ten sposób skierować wzrok jego na jeden punkt, drogiego Iljczy fotografują: przytem nigdy nie robią zdjęcia ontace, bowiem Lenin ma obecnie oczy nieforemne i wzrok bez życia, o wyrazie tepego, nieuleczalnego idiotyzmu. W chwilach przebytku względnej świadomości „drogi wódz” grzmoli drżącą ręką na podobiznie swojej „Wl. Lenin” i nieśpiesznie podobiznie nieśpiesznego paralietyka nie zwykle uroczyście oddaje czy przesłaja tym, których można jeszcze oszukać. (Takie zdjęcia niedawno rozesłane zagranicznym „Komsomolom” — komitetowi sowieckiej młodzieży).

„Iljcz śledzi bieg życia całego świata i interesuje się bardzo zarówno międzynarodową jak i rosyjską polityką” — czytamy dalej. Czy Lenin śledzi bieg życia, czy też nie — to jego sprawa; trudno jest sprawdzić zeznania myślenia człowieka, który chwiejnie bredzi, ale pisma, owszem dają mu teraz istotnie. Nie dawniej jak ubiegłej wiosny otaczającej go służbie pod rygiem najwyższego wymiaru kary zabroniono pokazywać mu jakiegokolwiek druk, nie stracono bowiem ostatecznej nadziei na wyzdrowienie. Obecnie zaś ostatni promień nadziei zgasł i „drogi Iljcz czyta gazetę”. W podmiejskim malarstwie, w którym umiera Lenin, jest aleja, do której dopuszczają się o określonej godzinie rosyjscy i niekiedy zagraniczni fotografowie. Lenin leżąc na ręcznym wózku, uśmiecha się bezmyślnie lub się krzywi: na kolanach i w rękach ma gazetę, książki, żurnale. Nazajutrz cała Moskwa upiększona jest plakatami: „Leninowi jest lepiej, Leninowi pozwolono czytać”.

„Towarzysz Lenin odzyskał niemal mowę i jednocześnie nawiedził z otoczeniem o bieżą-

Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych

Oddział Łódzki

zawiadamia o otwarciu działu
ubezpieczeń w dolarach.

Oddział Łódzki P. D. U. W. Tel. № 688. Ul. Moniuszki № 8.

Gdzie ? ! !

Kiedy ? ! !

„Noc w krainie baśni”

Dowiesz się jutro !

Niebywale zamiecie śnieżne w Europie.

ŚNIEGI I MROZY W „KRAJU, GDZIE CYTRYNY DOJRZEWAJĄ”.

RZYM, 2. (PAT) W Rzymie spadł dziś ponownie śnieg. W całych Włoszech panują silne mrozy. We Florencji 5 stopni mrozu i śnieg. W Catore mroz doszedł do 28 stopni. W Pieve do 20 stopni, w Langarano do 15 stopni, w Budino, do 8 stopni, w Manconie i Tesaro odczuł dziś trzęsienie ziemi, które trwało w Manconie 10 sekund i wywarło silne wrażenie na ludności.

GDANSK 21 (PAT) Od kilku dni trwa tu nieustanne zawieje śnieżna. Na ulicach, na których odbywa się mniejszy ruch, leżące warstwy śnieżne dochodzą do wysokości pół metra. Ruch podmiejski prawie zupełnie ustał, a ruch kolejowy odbywa się z kilkunastogodzinnym opóźnieniem.

GDANSK 21, (PAT) Wskutek panujących śniegów ruch na kolejach wąskotorowych na terenie wolnego m. Gdańska został zupełnie wstrzymany. Dostawa środków żywnościowych do Gdańska jest utrudniona.

Katastrofalna zima śnieżna, taka nawet działa w dniach ostatnich, Polskę spowodowała prawie całkowitą przerwę ruchu na kolejach.

drogach. Pociągi, kursujące między Łodzią a Koluszkami poruszane są przez 2 a nawet 3 parowozów, skutkiem czego wytworzył się brak parowozów, a co za tem idzie, zmniejszył się ruch o 40 do 50 proc.

Dworzec Łódź—Fabryczna i Kalisz formalnie są przepełnione pasażerami wyczekującymi odjazdu pociągów, po 12 godzin.

Gorzej jednak przedstawia się ruch na głównym szlaku kolejowym Warszawa—Kraków. Tu już formalnie pozawiewało całe pociągi.

Pociąg nr. 311, który powinien przyjechać do Łodzi 16,25 ugrzązł w zaspie śnieżnej pod Płockiem (pierwsza stacja za Skierniewicami) i do tychczas (godzinie 11 wieczór) jeszcze go niewydobyto. To samo stało się z kurierem Warszawa—Kraków i pociągiem osobowym Warszawa i Katowice. Przy uprzedkowaniu toru na tym odcinku pracuje z góra 150 robotników.

Jak nas poinformowały miarodajne czynniki kolejowe, normalny ruch kolejowy zostanie przywrócony dopiero za jakie 2—3 dni. (I)

Włochom nie przypada do gustu sojusz franko-czeski

OBAWA PRZED WZMOŻENIEM MAŁEJ ENTENTY.

PRAGA 21, (PAT) Polradio. „Narodni Listy”, omawiając przytoczone, z jakim spotkał się sojusz francusko-czechosłowacki w poszczególnych państwach, zaznacza, że Niemcy, Austria i Węgry zapatrują się na wspomniany sojusz z najzupełniejszym spokojem, natomiast szczególne rozgorczenie ujawnia prasa włoska. Jest to jak zaznacza dziennik zrozumiałe ze względu na całokształt polityki powojennej Włoch.

Włochy — pisał „Narodni Listy” — za-

wsze zapatruwały się podejrzliwie na Małą Entente, która, jak stwierdzała, ma doirzed do stworzenia czegoś w rodzaju b. monarchii Habsburgów, również z przewagą żywiołów słowiańskich. Sforza — pisze dziennik — usiłował nie tylko nawiązać dobre stosunki między Małą Ententą a Włochami, lecz nawet zapewnić tym ostatnim dominujące stanowisko w tej sprawie, obawiając się, że Mała Entente, do której należała Jugosławia, będzie wymagała od Włoch zbyt wielkich poświęceń.

czych sprawach, zadziwiająco, jak dawniej, słucha czy swoją erudycją” — pisał sowigiarze (sowiecy łgarze). Jeśli można powtarzany ciągle przez Lenina wyraz „szysz” uważać za rozmowę to, owszem, drogi wódz rozmawia. Zdrowie Lenina w ostatnim czasie uległo istotnie poprawie: Iljcz wiosną belkotał już stale „bi—bi, bi—bi”, czyli nawet z sowiecko—wydawniczego punktu widzenia kompletny nonsens; głęboka więc treść kryje się tylko w wyrazie „szysz” („szysz” znaczy również po rosyjsku „figa” i nie jest wykluczone, że beznadziejny paralietyk wyrazem tym chce określić co, otrzymali rosyjscy robotnicy.

O jedno łgarstwo więcej: jeszcze trochę monety wyciągnięto z kieszeni wynędzniałych Rosjan na wydanie przez galganiństwo swoje książek. Czytając ją, zwłaszcza, przeglądając tytuły: „jak żyje i pracuje Włodzimierz Iljcz Lenin”, mimowoli powstaje zupełnie inne pytanie: skutki syfilisu przejawiają się nie odrazu. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że już w roku 1917 Lenin nie był normalny. Któż więc w ciągu pięciu lat „rządził” Rosję, któż zamienił ją na cmentarzysko, na trupiarnię, na śmietnisko, na dom z czerwona latarnią: „drogi wódz” czy też towarzysze Spirocheta, bakcyli syfilisu? (Vars.)

—:o:—

Posiedzenie sejmowej komisji skarbowej.

JAK PREZES GRABSKI PRZEDSTAWIA SOBIE SANACJE SKARBU.

WARSZAWA 2 1. (PAT) Dzisiejsze posiedzenie sejmowej komisji skarbowej odbyło się pod przewodnictwem posła Byrki.

Posel Kwiatkowski referował projekt ustawy o pełnomocnictwach Rząd w porozumieniu z referentem przerobił swój pierwotny projekt i przedstawia go jako projekt ustawy o

naprawie skarbu państwa i reformie walutowej. Referent posel Kwiatkowski przedstawił przebieg udzielania podobnych upoważnień dla rządu i systemy ich w innych państwach, w szczególności w Austrii i Niemczech. Wspomniał także o dawniejszych pełnomocnictwach, jakie były udzielone w roku 1920 ministrowi skarbu p. Michalskiemu i stanął całkowicie na gruncie projektu rządowego.

Po referencji zabrał głos minister skarbu Grabski, który przemawiał półtorej godziny. Przedstawił on na wstępie obecną sytuację finansową, z której wynika, że w miesiącu grudniu zadłużenie skarbu państwa w PKKP w okresie czasu od 30 listopada do 20 grudnia, a zatem w ciągu dni 20, wzrosło blisko o 20 bilionów.

Obieg banknotów zwiększył się w tym czasie o 29 bilionów, wobec czego zadłużenie skarbu wzrosło w PKKP do 63 bilionów, a obieg banknotów do 82 bilionów. Zadłużenie skarbu państwa byłoby jeszcze większe, gdyby nie to, że dla celów budżetowych zużyto znaczna część zaliczek, które wpłynęły na poczet podatku majątkowego.

Zaliczki te, wpłacone w obcych walutach, nie zostały jeszcze efektywnie wydane, tylko pozostały w PKKP i dlatego dla celów walutowych będą zużyte. Posłużyły one atoli do zwolnienia tempa wzrostu zadłużenia markowego w PKKP.

Odnosnie do budżetu na rok 1924 p. minister Grabski przewiduje, że, stojąc w zasadzie na stanowisku budżetu zrównoważonego.

Trzeba będzie zarówno pozycję wydatków, jak i pozycję dochodów znacznie zwiększyć ponad prelimitowaną sumę.

Zwiększenie wydatków znajduje jednak pokrycie w proponowanych przez ministra zmianach w wybraniu podatków, a także w zwiększeniu wpływów z podatku majątkowego w roku 1924, tak, ażeby zamiast prelimitowanych przez b. ministra skarbu Kucharzkiego 170 milionów franków złotych w gotówce, wpłynęła cała suma, należąca według

ustawy o podatku majątkowym, tj. 333 miliony franków złotych.

Dalej minister przewiduje ewentualną sprzedaż obiektów państwowych, o których mowa jest w punkcie 6 art. 1 projektu ustawy. Jakkolwiek nasza sytuacja budżetowa jest

bardzo krwotoczna.

to jednak pan minister ma nadzieję, że przy zastosowaniu tych zarządzeń podatkowych i innych źródeł, przewidzianych w projekcie ustawy o naprawie skarbu, budżet na rok 1924 uda się zrównoważyć już w ciągu miesiąca lutego.

W kwestii banku emisyjnego i nowej waluty pan minister stoi na stanowisku jak najszybszego uruchomienia tego banku.

Minister nie uważa postanowień 12 punktów art. 1 za niezmiennie. Owszem, gotów jest zgodzić się na wszelkie zmiany, które całej ustawie nie wypaść, a rządowi mogą dać ściślejsze dyrektywy i dokładniejsze wskazania.

Minister zresztą zapewnił, że rząd będzie się starał przy wykonywaniu tej ustawy utrzymać stały kontakt

z Sejmem i jego komisjami. Będzie się również starał przed wydaniem różnych rozporządzeń naradzać się z fachowcami z pośród Sejmu, a ewentualnie i z poza Sejmu.

Na tem posiedzenie przerwano.

Po przemówieniu p. referenta Kwiatkowskiego oraz ministra skarbu Grabskiego, po przerwie przystąpiono do dyskusji ogólnej, w której głos zabierało 14 mówców.

Przedstawiciele wszystkich stronnictw polskich wypowiedzieli się w zasadzie

za przedłożeniem rządowym, natomiast posel Froestig (koło żydowskie) oświadczył się przeciwko ustawie, (naturalnie Przyp. Red.) podając watpliwości natury konstytucyjnej.

Posel Wasylczuk wypowiedział się przeciwko ustawie ze względów politycznych, posel Thugutt proponował czas trwania pełnomocnictw, określony w projekcie ustawy na jeden rok, ograniczyć do 6 miesięcy. Wywody posła Thugutta poparli posłowie: Diamand (PPS), Chadzyński (NPR.) i Byrka („Piast”) przyczem Byrka proponował skrócenie terminu obowiązywania ustawy do trzech miesięcy i wskazał też na to, że w ustawie pominięto kwestie nowych podatków, jak np. zarobkowego.

Jutro o godz. 10.45 rozpocznie komisja dalsze obrady.

TELEFONEN Z WARSZAWY

DROŻYZNA W WARSZAWIE.

*) Wzrost drożyzny za drugą połowę miesiąca grudnia wynosi dla Warszawy 62.06 proc.

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW.

*) Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 2 stycznia 1924 r. po załatwieniu spraw bieżących uchwaliła m. in. rozporządzenie w sprawie unormowania diet dziennych.

projekt ustawy o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich żydów, bedacych stałymi mieszkańcami gmin na obszarze b. Królestwa Kongresowego, projekt ustawy w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej do międzynarodowego biura hydrograficznego w Monako.

oraz rozporządzenie w sprawie zmian kwot płac nieżywnych w ustawach o sadach przemysłowych i kupieckich, obowiązujących w województwach poznańskim i pomorskim.

KONFERENCJA DYREKCJI KOLEI PAŃSTWOWYCH.

*) Dnia 8 b. m. odbędzie się w ministerstwie kolei żelaznych konferencja prezesów wszystkich dyrekcji kolejowych pod przewodnictwem p. ministra kolei żelaznych, inż. Tyszkę.

Przedmiotem obrad będzie sprawa dostosowania gospodarki finansowej poszczególnych dyrekcji kolejowych do planu sanacji finansów państwowych oraz sprawa ustalenia wysokości funduszu obrotowego.

RADJO-STACJA WARSZAWSKA.

*) Radjostacja warszawska została wczoraj oddana do użytku publicznego. Depesze przyjmują wszystkie urzędy telegraficzne. Opłata wynosi 120 centimów złotych od wyrazu, za depesze zaś państwowe — 60 centimów.

TELEGRAMY.

NOWY KŁOPOT MAŁEJ ENTENTY.

WIEDEN 2 1. (PAT) „Wiener Allgemeine Zeitung” podaje informacje z białogrodzkiej „Trybuny”, pochodzące ze źródła dobrze poinformowanego o powrocie do Sofii ks. Cyryla, co w Jugosławii uważa się za objaw niezwykłości, ze strony Bułgarii. W związku z powrotem ks. Cyryla odbywa się bardzo żywa wymiana depesz między gabinetami państw Małej Ententy. Dzienniki, sofijskie zapewniają, że książę Cyryl będzie ogłoszony następcą tronu.

CZY MU UWIERZA?

LONDYN 2 1. (PAT) Dyplomatyczny sprawozdawca „Daily Telegraph” donosi, że Benes po konferencji małej ententy w Białogrodzie uda się do Londynu, by przedstawić rządowi angielskiemu właściwe znaczenie traktatu francusko-czechosłowackiego.

OREDZIE POINCAREGO DO NARODU AMERYKAŃSKIEGO.

PARYŻ, 2. (PAT) „New York Tribune” zamieszcza noworoczne oredzie Poincarégo do narodu amerykańskiego. W oredziu tem Poincaré broni polityki Francji w zagłębiu Ruhr i mówi m. in.: Gdybyśmy nie postąpili tak, jak postąpiliśmy, przekreśliłbyśmy koło zwycięstwa, do którego także i Ameryka się przyczyniła.

Następnie Poincaré wita udział wybitnych obywateli amerykańskich w komitetach rzeczoznawców i zaznacza, że opinia tych przedstawicieli Ameryki będzie dla Francji nader cenna.

W końcu premier francuski oświadcza, że Francja uwzględni wszelkie propozycje, o ile nie będą się sprzeciwiały postanowieniom traktatu pokojowego.

NOWY GABINET W JAPONII.

TOKIO 2 1. (PAT) Polradio. Misi utworzenia nowego gabinetu podał się hrabia Hiyehouar, prezes Rady Koronnej, liczący lat 74.

Ustawa o pełnomocnictwach.

12 PUNKTÓW USTAWY. TRAKTUJĄCYCH O NAPRAWIE SKARBU.

WARSZAWA, 2 1. (AW) Ustawa o naprawie skarbu i reformie walutowej wyniema 12 punktów:

- 1) przyspieszenie terminu płatności i udrożnienie postępowania podatkowego i opłat,
- 2) wprowadzenie zmian stawek celnych,
- 3) zastosowanie oszczędności droga zmian w granicach konstytucji określonych z zakresu działalności i postępowania władz względem ich znośności, z wyjątkiem ministrów,
- 4) przekazanie samorządom niektórych zadań oszczędnościowych,
- 5) załaganie pożyczek do wysokości 500 milionów franków złotych, niepołączonych z wydzierżawieniem monopolu i kolei,
- 6) sprzedaż państwowych przedsiębiorstw handlowych, z wyjątkiem od benzyniarni i salin, do wysokości 100 milionów franków złotych,
- 7) dokonanie zmian w statucie instytucji

kredytu długoterminowego.

8) ustalenie i wprowadzenie nowego systemu pieniężnego i wypuszczenie środków płatniczych, mających moc zwolnienia od zobowiązań,

9) przejście do nowej waluty i ustalenie relacji marki polskiej i warunków likwidacji P. K. K. P.,

10) przerachowanie na nową walutę zobowiązań publicznych i prywatno-prawnych.

11) powołanie do życia Banku Emisyjnego.

12) konwersja i konsolidacja pożyczek i zobowiązań państwowych.

Art. 2 przewiduje, że wykonanie postanowień art. 1 będzie dokonane w ciągu roku 1924 droga rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, wydana na podstawie uchwał Rady Ministrów. Rozporządzenia mogą również zmieniać ustawy i inne przepisy prawne, lecz tylko w granicach powyższych postanowień.

W meksykańskim kotle.

ZADANIA ZREWOLTO WANYCH GENERALÓW.

LIN 2 1. (PAT) Według doniesień z Nowego Jorku generalowie wojsk powstańczych w Meksyku: Maycotte, Sancher i Estrada oświadczyli w oredziu do narodu meksykańskiego, że gotowi są złożyć broń, jeżeli

prezydent Obregon ustąpi z urzędu, izba i senat zostaną rozwiązane, a rząd prowizoryczny obejmą wymienieni trzej generalowie.

NA MARGINESIE.

Noworoczne życzenia.

Ze zbliżaniem się Nowego Roku wzmacniał się we mnie strach przed konsekwencjami, jakie dzięki temu niezwykle światu, może ponieść moja kleszeń. Taki bowiem panuje u nas dziwny zwyczaj, że tego dnia, każdego kto ma swoje własne mieszkanie, nachodzą mało lub jeszcze mniej znajome indywidua, które po niezrozumiałym wymaganym życzeniu noworocznym (w duchu taki osobnik przeważnie myśli „a bodajbyś złamał reke i nogę cholero”) otrzymują nową, nieiszy datkę pieniężną. Tradycje należy szanować, bo w przeciwnym razie przy pierwszej lepszej okazji nie uszanuje cie ten, komuś odmówił zapłaty za życzenia. Wiedziałem że przeznaczeniu mamu nieś nie zdolam, bo życieliwi (t. zw. ci którzy składają życzenia) nie dziś to jutro znajda mnie w domu, więc wtedy i tak będę musiał złożyć obup.

W tym roku pierwszy atak przypuścił czono do mego mieszkania niezwykle wcześnie, kiedy w najlenszym humorze ubierałem się, mając zamiar iść na jakąś zabawę. Już bowiem w Sylwestra o godz. 10 wieczór usłyszałem dzwonek i po chwili żona oświadczyła mi że boy z kinematografu „Sicano” przyszedł z życzeniami. Trochę mnie rozprężył ten dowód pamięci chłopca kinematograficznego, którego zresztą nie przypominam sobie czy widziałem kiedykolwiek na oczu. Na pytanie moje dlaczego już poprzedniego dnia składa życzenia, odpowiedział:

— „Bo jednego dnia wszystkich domów nie oblete”.

— „A skąd znałeś mój adres?”

— „Skąd miałem znać, dzwonił za Fojelja”; przecież wszyscy ludzie hodza do kinematografu”.

— Po chwili obdarowany pułk do sąsiedniego mieszkania.

Już wychodziłem z domu kiedy natknąłem się na jakiegoś „zyczącego” który przepraszał że składa życzenia poprzedniego dnia ale na Nowy Rok iedzie do domu, a chce jeszcze za bilet płać według starej taryfy.

Z „Sylwestra” wróciłem do domu o 6-tej rano. Przed drzwiami mego mieszkania zastałem już trzech chłopców, z których dwóch wręczyło mi kartki z życzeniami noworocznymi, a trzeci coś recytował. Ruli to: roznosić gazet, chłopiec od szewca i piccolo z restauracji. Roznosić gazet wróciłem uwagę że życzenia powinien składać z numerem Noworocznym, ale ten mi oświadczył że „gazeta pewnie się spóźni” więc on nie będzie miał czasu ją roznieść.

Była siódma rano kiedy spoczęłem w łóżku. Nie zdążyłem jeszcze zamknąć oczu, kiedy rozległ się dzwonek i musiałem się rozwinąć do drzwi. Składał życzenia woźny biura mego przyjaciela. Teraz bez przerwy co pięć minut alarmował dzwonek, a ja śmiertelnie spłacy musiałem się zrywać z mego łóża aby wręczać mniejsze i większe kwoty. Najbardziej „zyczący” których kiedykolwiek widziałem w życiu widziałem lub też pierwszy raz oglądałem. Był więc chłopiec od krawca u którego przed kilkunasty laty zamawiałem ubrania, był również chłopiec od krawca u którego chciałem obstałować ubranie, ale ponieważ miało kosztować zbyt drogo więc nie obstałowałem, był wreszcie chłopiec od krawca o którym nawet nie słyszałem, — ten zawił się przez pomyłkę.

W dalszym ciągu składał mi życzenia: kominarz i jego pomocnik, chłopiec z księgarni, chłopiec od szewca który mi robił buty, i chłopiec od szewca który robi buty mojemu przyjacielowi, a temu ja czasem asystuję jako doradca.

O śnie nie było mowy, ale co gorzej nie przewidziałem że tak dużo ludzi mi do brze życzy więc zabrakło mi pieniędzy. Zostałem w przedpokoju jednego z noworocznych gości, a sam poszedłem na miasto pożyczyć od kogo ze znajomych pieniędzy.

Kiedy po pewnym czasie wróciłem do domu przekonałem się że szklana szymba w drzwiach wejściowych została wybita, widocznie ktoś zanałto niecierpliw starał się złożyć mi życzenia. W przedpokoju zastałem czterech indywidua grające w karty. Wejście moje nie przeszkodziło im dokończyć partię, w rezultacie której okazało się że dwóch partnerów przegrało „zyczenia” które odemnie spodziewali się otrzymać. Bez zapoznawania się z ich personaliami i przyczyną dla której składali mi życzenia, szybko wręczyłem im pare „melonów” ażeby jaknajprędzej mieć spokój. Po chwili znów dzwonił nowi „zyczieliwi”. Tego dnia widocznie zjechały się z całego świata najbardziej podeirzane indywidua aby mi składać życzenia. Był więc chłopiec który jakoby zastępował podczas choroby roznosić gazet, moi gazet, byli roznosić gazet „Grob Polski” i „Rebe Publiki”, ci znowu przyszliz ze względu na wspólność wzniania, gdyż sąsiad mój pan Feingbruch, prenumeratorem wspomnianych gazet, jako starozakonny nie uznaje naszych gazet, więc roznosić gazet mnie składał życzenia apelując do moich uczuć chrześcijańskich.

Byłem bezradny, bezsilny, zrozpaczony. Nie wiedziałem co czynić. Wreszcie żona wpadła świetny pomysł do głowy. Zatelefonowała do policji że otrzymałem ostrzeżenie jakoby bandyci planowali w dniu tym wykonanie na mnie zamachu.

Postawiono przed moim mieszkaniem posterunek. Ktokolwiek zamierzał dzwonić do mego mieszkania tego policja aresztowała. Do końca dnia miałem kompletny spokój.

WIADOMOSCI Z KRAJU

Zabicia groźnego bandyty.

(k) W powiecie tarnopolskim grasował od dłuższego czasu groźny bandyta Jan Kozłobroda. Policji tarnopolskiej udało się wreszcie wpaść na trop w wiosce rodzinnej w Ihtrowicy. Urządzono na bandyte obławę. Kiedy Kozłobroda, czuł że rak sprawiedliwości nie uniknie, zaczął się ostrzeliwać, raniąc ciężko jednego z posterunkowych. Na strzał odpowiedziano strzałami. Jeden ugodził go w serce i położył trupem na miejscu.

Przełączenie linii telegraficznej.

(k) Na szlaku Donia-Bracław pow. Działnińskiego na 7 kilom. toru wazko-torowego przez nieznanych sprawców zostały przecięte druty telegraficzne.

JEROME K. JEROME.

Miał szczęście.

(Humoreska świąteczna).

Wsiadł do pociągu w Iwswich, dźwigając pod pachą siedem różnych pism tygodniowych. Zauważyłem, że każdy z tych tygodniowych ubezpieczał swych czytelników od niebezpiecznych wypadków kolejowych. Ułożył swoje pakunki na półce, zdjął kapelusz, otarł czerwoną jedwabną chustką i jał potem nienie wypisywać na każdym z czasopism nazwisko i adres. Siedziałem naprzeciw niego, więc mogłem dohrze obserwować.

Nagle przy silniejszym wstrząśnięciu pociągu, podkova żelazna, która umieszczała z innymi pakunkami — spadła mu na głowę.

— Ani się zdiwił ani rozniewał. Zatałował krew chustką do nosa, nachylił się, podniósł podkove, popatrzył na nią, iakby z zadowolonym i spokojnie na bok odłożył.

— Czy pan mocno skaleczony? — zapytałem. Przypatrzę się to było bardzo głupie pytanie, bo wielki guz na jego czole rósł powoli w oczach. To była niezwykle duża, ciężka podkova.

— Troche — odparł.

— Poco pan brał te podkove ze sobą?

— Znalazłem ją na ulicy — odrzekł — podniósłem, bo podkova podobno szczęście przynosi.

Przyłożył chustkę do obrzmienia na głowie.

— Tak — ciągnął dalej — nieraz w moim życiu miałem szczęście, ale nie powiem, żebyłem dobrze na tem wyszedł. Urodziłem się np. w środe... To jest, iak panu zapewne wiadomo: możliwie najszczęśliwszy dzień dla urodzin. Matka moja była wdowa, a nikt z krewnych nie chciał się mną zaopiekować. Wszyscy mówili, że troszczyć się o chłopca który się w środe urodził, to zupełnie to samo co dolewać konewką wody do oceanu. Mój wui, umierając, zapisał cały majątek co do grosza memu bratu, który miał nieszczęście urodzić się w piątek. Ja zamiast pieniędzy otrzymałem przypomnienie obowiązków, ciężarów na szczęśliwcu, który napewno zostanie bogatym człowiekiem.

Umilkł, złożył swoje czasopisma i schował je do kieszeni palta.

— Potem czarne koty! — mówił dalej — one mają przynosić szczęście. Nie było chyba nigdy czarniejszego kota, iak ten który zabłąkał się do mego pokoju na Bolsover-street...

— I cóż? czy ten kot przyniósł panu

szczęście?

Wyras głębokiego namysłu odmalował się w jego weirzeniu.

— Zależy, iak się kto na to zapałuje — rzekł melancholijnie — być może, nie byłbym wcale stosowny dla siebie... A jednak, iak wówczas byłbym chętnie spróbował...

— Cóż się stało?

— Wwieżdżając na kilka dni, moja sąsiadka powierzyła mi opiece swego ulubionego kanarka...

— Ależ to nie była pańska wina.

— Zapewne, ale ten wypadek wywołał pewne oziebienie się stosunków, a ludzie niechętni umieli rozdmuchać to nieporozumienie... Podarowałam jej potem tego czarnego kota...

Chwilke panowało milczenie.

— Tak bywało zawsze — podjął znowu — byłem dopiero 14 dni na mojej pierwszej posadzie; kiedy mój szef ofiarował mi coś, ważaca 18 funtów, iako podarek gwiazdkowy.

— Istotnie miał pan szczęście...

zauważyłem.

— To samo mówili moi koledzy. Podobno to był pierwszy prezent, na iaki się „starzy” zdobyli... Zazdrościli mi wszyscy, że mam „do niego” takie szczęście.

Westchnął ciężko.

RONIKA

— Kalendarzyk.

Czwartek dnia 3 stycznia Daniela M. Ci. cwy

Wschód słońca g. 8, m. 45.

Zachód „ g. 4, m. 35.

— Widowiska.

Teatr Miejski (Cegielniana 63)

„Proces rozwodowy“

Teatr Popularny (Ogrodowa 15)

„Krakowskie zuchy“

Filarmonja (Dzielnia 20)

(—)

„Luna“ (Przejazd 1)

„Eternal Flame“

„Casino“ (Piotrkowska 67)

„Księżniczka Suwarina“

„Queen“ (Przejazd 2)

„Córka Napoleona“

Grand-Kino (Piotrkowska 72)

„Hygiena Małżeństwa“

Kino Spółdzielni Prac. Państwowych

„Spowiedź wiarałomnej“

Kalendarzyk historyczny.

1795 Traktat podzielił Polski między Rosję i Austrię.

Wiadomości bieżące

— Łódź w zaspie śnieżnej.

Od 30 lat nie była Łódź ubrana w tak imponujące futro śniegu. Zakryte łożyskami chmurami niebo rozsypuje chojnie w wolnych locie deszczowych białych płatków, otulających w coraz gęstszych warstwach ziemię. Dachy domów tworzą jakieś nieforemne bryły, których złomy zwisają fantazyjnie nad chodnikami.

Ruch wozów tramwajowych na mieście bardzo nieregularny: Co chwila, parę ulica wóz nie mając siły przebić powłokę śniegu, a za nim stają w długim rzędzie następne, z których co niecierpliwsi pasażerowie wysiadają błogo sławiąc niebiosa za niemożność wykorzystania kosztownego biletu jazdy.

Linje dojazdowe zamaryły zupełnie. Rozrzucone stoją smutne wozy glnac do wysokości okien w zaspie. Tu i tam zwykłe wozy, o których odprzeżnięto konie, tworzą pół śniegiem urocze kurhany. A przed domami białe góry grożą w razie nagłej odwilży formalnym potopem. (pap)

— Z życia wojskowego.

Z dniem 1 stycznia b. r. objął po powrocie z urlopu Dłwo Korpusu Nr. IV. Gen. Stefan Majewski. (pap)

— Frank złoty na poczęcie.

Kurs franka złotego, zważającego dla danin i podatków w Urzędzie Pocztowym został z dniem wczorajszym podwyższony do 1,230.000 marek. (pap)

Dowódca Korpusu № IV do żołnierzy.

Z okazji Nowego Roku ogłosił Dłca Korpusu Nr. IV. Gen. Majewski życzenia noworoczne w których nawiązując do konieczności zrobienia obrachunku z przeszłości wzywa do dalszego doskonalenia się w pracy nad sobą samym i dążenia do najwierniejszej służby dla Ojczyzny. Ojczyzna nasza, wywalezona krew i znojem jej synów długo jeszcze potrzebować będzie zwanego wysiłku wszystkich obywateli do Jej odbudowy i zapewnienia wśród narodu świata należnego Jej stanowiska.

W tym znojmym trudzie Żołnierz Polski winien kroczyć w pierwszych szeregach, śp-

jąc nieugięcie na straży honoru i dobra Rzeczypospolitej.

Wiara w ostateczne zwycięstwo narodowej idei, w wielką przyszłość Ojczyzny, w szczęście współobywateli i w ostateczny tryumf dobra nad złem winny mu stale przyswlecać.

Dłca D. O. K. IV, wierzy, że z czekającą ich walką z przeciwnościami, a nawet z sobą samym wyjdzie zwycięsko. Oby Nowy 1924 Rok był z naszej strony wielkim krokiem naprzód w spełnieniu obowiązków wobec Ojczyzny. (pap)

— Z Izby Skarbowej.

Izba Skarbowa zatrudniona jest obecnie załatwianiem spraw przemysłowców nie zrzeszonych. Z wspomnianymi firmami, a jest ich około 130 zawiera dyrektor Izby Skarbowej p. L. Towarnicki umowy analogiczne do umów ze związkami przemysłowców. Umowy te muszą się znaleźć w MinSkarbu najpóźniej w dniu 5 b.m. (pap)

— Gdzie są palerossy?

Spodziewając się nowej podwyżki, przechowali handlarze palerossów ten drogiocenny materiał pozabawiając palaczy przyjemności upaiania się nikotyną. Czy tego rodzaju zbył częste „znikania” nie są już zadane? 47g

— Podwyższenie ceny na sól.

Min. Skarbu reskrywtem z dnia 28 grudnia 1923 r. podwyższyło cenę soli w salinach o 200 proc. która to podwyżka obowiązuje od dnia 1 stycznia br. (pap)

— Dlaczego statystyka wykazuje wzrost proc. dzieci nieślubnych wśród żydów.

Przy porównaniu liczb, dotyczących wznaj, dzieci nieślubnych uderza wysoki proc. szczególnie wśród ludności żydowskiej. Jest to wynik niedopełnienia obowiązku rejestracji w Urzędzie Stanu Cywilnego przy Magistracie m. Łodzi. Po śmierci matki nie wolno już dzieci zrodzonych z małżeństw żydowskich, zawartych tylko w Rabinacie, rejestrować jako dzieci ślubne. Z tej racji powstają komplikacje prawne i majątkowe dla dzieci zrodzonych z takich małżeństw, większość żydów zadawała się zameldowaniem w Rabinacie urodzenia i ślubu, z tego zaniedbania płyna trudność, które jak przekleństwo ciąży na dzieciach. Rejestracja natychmiastowa w Urzędzie Stanu Cywilnego za pomocą tym kwestjom, a jednocześnie w sposób prawem przepisany, załatwia obywatelskie konieczności państwowe.

— Z Pogotowia Ratunkowego.

Według sprawozdania Wydziału Zdrowotności Publicznej, Pogotowie Ratunkowe w ciągu listopada r. ub. wzywane było 429 razy. W ciągu doby pogotowie Ratunkowe było wzywane najmniej do 5 wypadków, a najwięcej do 21 wypadków. Na stacji Pogotowia w okresie sprawozdawczym z prośbą udzielenia pomocy lekarskiej zgłosiło się 49 chorych.

Wyjazdów Pogotowie Ratunkowe miało 267. Opóźnionych, wyjazdów z powodu braku karetki, zajętej przy innym wypadku było w listopadzie 30.

— Z kinematografu oświatowego.

Bieżący program (d. dn. 2 do 6 stycznia r.b.) zawdzięczać staraniom Wydziału Oświaty i Kultury przedstawia się nadzwyczaj imponująco. Na całość składają się niekne malownicze widoki Lizbon, stolicy Portugalii, rośliny i owoce, polowanie na krosy, koń w skoku, kwiaty Japonii, Brugges, miasto w Belgii oraz Marcysia.

— Kary administracyjne.

Referat Walki z Lichwą ukarał za nie stosowanie się do ogólnych przepisów administracyjnych, grzywna: 200 milionów marek Kahana i Szejla (Piotrkowska Nr. 80), za stawianie oporu władzy, za nienależyte wystawianie cennika na manufakturę 10 mli. mk. Moszka Laiba (Młynarska 11), 50 mli. marek Abrama Józefowicza (Konstantynowska 3) za brak cen wytwórczych, Moszka Działoszyńskiego (Wolborska 28), za pobieranie wyższej ceny za mieszkanie na 6 dni aresztu lub 10 mli. marek. (pap)

— Jaki podatek wpłaciły restauracje za zabawę sylwestrową.

Do Kasy Magistratu m. Łodzi tytułem podatku konsumpcyjnego z racji zebrania Staro i witania Nowego Roku według obliczeń dotyczących wpłynęło w przybliżeniu z restauracji teatralnej p. Englera około 3 miliardy 200 milionów, z restauracji „Tivoli” około 377 milionów, z Grand Hotelu w przybliżeniu 300 milionów, z restauracji Wiśniewskiego 80 milionów.

Dokładne zestawienie nie zostało jeszcze sporządzone. Jak widzimy rekord osiągnęła restauracja, prawdopodobnie dzięki balowi maskowemu. (pap)

— Metalowcy obuw związków za dalszym strajkiem.

W dniu wczorajszym w sali O.K.Z.Z. (Dzielnia 50) odbyło się walne zebranie strajkujących robotników przemysłu metalowego. Liczni mówcy napiętnowali stanowisko przedsiębiorców, którzy w tak krytycznej sytuacji dla robotnika nie tylko odmawiają mu spełnienia słusznych postulatów, ale usiłują znie-

— W tem właśnie sek!... Nie wiedziałem, co z nią zrobić... Dostałem ją bowiem na sam wieczór wigilijny — na krótko przed moim wyjściem z biura... zawinełem goś w papier i wzięłem pakunek pod pachę... Był to piękny ptak, ale bardzo ciężki.

Przechodząc przez ulicę postanowiłem wstąpić na szklankę piwa. Wszedłem do malej spokojnej gospody. Goś położyłem na stole.

— Ależ duża goś! — rzekł gospodarz — będzie pan jutro miał wyborną pieczeń!..

Słowa te skłoniły mnie do głębszego zastanowienia. Przyszło mi na myśl, że właściwie ten piękny ptak jest dla mnie zupełnie bezużyteczny. Miałem bowiem zamiar spędzić święta w domu rodziców pewnej młodej miss.

— Czy to była ta dama z kanarkiem?

— Nie to było wcześniej... Ta właśnie goś zerwała nasza znajomość... Rodzice mojej wybranej posiadali własne gospodarstwo. Przywoziłem im w prezencie goś — byłoby rzecz wielce niestosowna, a nie znałem nikogo w Londynie, komu mógłbym ten smakowity kasek podarować... Zapytałem więc gospodarza czyby nie chciał kupić odemnie goś!... sprzedam ją tanio — powiedziałem.

— Ja nie potrzebuję gośi — odparł mi — moja żona kupiła już trzy na święta... Może któryś z tych panów?

Zwracał się w stronę kilku młodych mężczyzn, którzy popili gln. Robili oni takie wrażenie, jakby wszyscy razem nie mieli dosyć pieniędzy na zakupno marnego kurczaka, a nie dopiero tak wspaniałej gośi! Jednakże najwięcej z nich obdarzył rzekł, że chce goś zobaczyć. Otworzyłem pakiet.

Młody ów drab uszkodził wyraźnie moją własność, przeprowadził ze mną formalne śledztwo, w jaki sposób doszedłem do posiadania tej gośi i w końcu wylał na nią pół szklanki glnu.

Potem zaofiarował mi pół korony. To mnie tak rozgniewało, że chwyciwszy papier i sznurek w jedną, a goś w drugą rękę — opuściłem lokal, nie wypowiadając już ani słowa więcej.

Byłem tak zły, że na pewien czas zapomniałem, iż noszę pod pachą nieowiniętą w papier goś, co musi być trochę komicznie. Dopiero chichot kilku młodych uliczników przywołał mnie do przytomności. Zatrzymałem się pod ulicą i usiłowałem goś znowu opakować... Nie udało mi się to jednak od razu, bo nieznosna goś upadła mi na ziemię. Podniosłem ją, a z nią razem przynajmniej dwa litry błota... Błotniste plamy przylgnęły do moich ręk, do ubrania i do papieru pakunkowego. W dodatku zaczął padać deszcz

zmieszany ze śniegiem.

Wpadłem do pierwszego lepszego szynku, w tej nadziei, że zdolam tam sprzedać moją goś. Lokal był przepełniony, ale żadnego amatora na goś nie znalazłem. Oczywiście więc tylko trochę ptaka z grubej warstwy błota, opakowałem w świeży papier i ruszyłem w dalszą drogę.

Wpadłem do gotowy pomysł. Puszczę goś na loterie!.. Natychmiast obejrzałem się za jakimś lokalem, gdziebym mógł znaleźć odpowiednie dla tego planu towarzystwo. Kosztowało mnie to kilka kieliszków whisky, ale ostatecznie znalazłem, czego mi było trzeba: ciacha, sympatyczna gospode...

Powiedziałem gospodarzowi o moim zamiarze. Oświadczył mi, że niema nic przeciwko temu, sądzi jednak, że po rozegraniu loterii zapłace „kolejke”. Zapewniłem go, że to uczynię chętnie i pokazałem mu ptaka.

— Ta goś nie bardzo apetycznie wygląda — zauważył.

— O! to nie — ona tylko wpadła mi do błota. To się da z łatwością obmyć.

— I czuć ją jakoś dziwnie...

— To błoto. Przecież pan wie, co to jest londyńskie błoto! A przytem jeden pan wylał na nią pół szklanki glnu.

— Hm — rzekł gospodarz — ja w tej loterii udziału nie wezmę, ale jeżeli któraś z

W poniedziałek, dnia 31 grudnia r. u. po długich i ciężkich cierpieniach zasnął w Bogu opatrzony Sw. Sakramentami nasz kochany mąż i ojciec.

ś. † p.

KAROL KRENCJASZ

właściciel warsztatu przeżywszy lat 49.

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok nastąpi w czwartek t. j. dnia 3 go stycznia o godz. 2-iej pp. z domu żałoby przy ul. Główniej 11, na Stary cmentarz katolicki, o czym zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych pozostali w nieutulonym smutku

1451

żona, syn i rodzina.

dukować jeszcze obecne zarobki.

Zebrań uchwalono wybrać po trzech delegatów z każdego Związku jako uczestników mającego się odbyć posiedzenia Komisji Międzyzwiązkowej.

Zasadniczym postulatem strajkujących jest bezwzględne stosowanie podwyżek normowanych według orzeczeń Komisji Statystycznej a zamiary uszczuplenia normy płac oceniane jako prowokujące i zmuszające robotników do kontynuowania rozpoczętej walki którą zdecydowani są przeprowadzić w najostrejszej formie.

Ponieważ zaś stosowanie ustalanych wskaźników w myśl uchwał Komisji wywołuje ustawiczne zatargi żądają przeto oparcia za robków na parytucie złota. (pap)

— Waloryzacja opłat za paszporty.

Na skutek telegraficznego polecenia Min. Spraw Wewnętrznych rozesłało Województwo do wszystkich Starostów Województwa oraz Komisarza Rządu zawiadomienie iż należy pobierać opłatę za paszporty zagraniczne, oraz za wizy wyjazdowe we frankach złotych według następującej taryfy: za paszport zagraniczny 15 franków, za zezwolenie na ponowny wyjazd 5 franków, za wizę wyjazdową 5 franków, za paszport wielokrotny 30 franków, za wielokrotną wizę do Gdańska 45 franków, za zezwolenie ulgowe na ponowny wyjazd 2 franki. (pap)

— Życzenia noworoczne dla p. Wojewody.

W sali recepcyjnej Urzędu Wojewódzkiego zebrali się celem złożenia życzeń noworocznych p. Wojewodzie Rembowskiemu przedstawiciele władz i urzędów, oraz urzędnicy Województwa in corpore.

O godz. 2 ukazał się p. Wojewoda Rembowski, do którego tłumem zgromadzonych przemówił p. wicewojewoda Łyszkowski, życząc Dostojnemu Piastunowi Władzy Politycznej po myślności oraz pełnego zadowolenia.

Odpowiadając w pięknym przemówieniu p. Wojewoda podkreślił ofiarną i pełną poświęcenia pracę urzędników państwowych mimo tak niedostatecznego wynagrodzenia i ze swej strony złożył życzenia urzędnikom, by rok następny

choć będzie miał ochotę to już tego rzecz.

Nikt się nie entuzjazmował. Naznaczyłem cenę 6 pensów i sam wzięłem los. Kelner dostał bilet gratysowy, w zamian za co miał całą rzecz puścić w ruch. Istotnie zdołał on przecięć wbrew ich woli nakłonić do wzięcia udziału w loterii. Ja sam wygrałem geś i musiałem w dodatku zapłacić 4 szylingi za uczestunek.

Było już późno, a do mieszkania mojego daleko... Zacząłem w duchu przeklinać geś! Obym jej nigdy nie był widział!... Ten przeklęty ptak, jakby ważył co najmniej 36 funtów.

Blysneła mi myśl aby geś sprzedać handlarzowi drobiu. Miałem się oglądać za odpowiednim sklepem. Znalazłem wreszcie na Myddleton-street. Wszedłem do sklepu i położyłem mój pakunek na ladzie.

— Co to takiego? — zapytał.

— Geś — odparłem sprzedam ja tanio.

Wówczas ten brutal chwycił geś i rzucił na mnie. Usunęłem się na bok, ale otrzymałem jednak cios w głowę. Nie masz pap pojęcia, jak to boli, jeżeli się dostanie geśa w głowę!

Zirytowany do najwyższego stopnia, podniosłem ptaka, i rzuciłem w kupca. Do sklepu wbiegł policjant:

— Co się tu dzieje?

Wyjaśniłem mu całe zajście. Właściciel sklepu stanął we drzwiach i wzywał wszystkich przechodniów na świadków mego

bezczelności.

— Spójrzcie do sklepu — wołał — Za dwadzieścia minut dziesiąta godzina!... Siem tużnów geś niesprzedanych wisi! a ten idiota pyta mnie, czy chce kupić jeszcze jedną geś!...

Zrozumiałem wtedy że pomysł mój był niedorzeczny i idąc za radą policjanta, zabrałem geś i wyniosłem się w milczeniu. Rzekłem sobie wówczas w duchu:

— Podaruję te geś. Wyszukam kogoś biednego, a godnego współczucia i uszczęśliwię, czyniąc prezent z tego nieszczęsnego ptaka.

Oflarowałem geś jakemuś obdartusowi, który zdawał się być głodnym. Okazało się, że on jest tylko do nieprzystojności pijany.

Na Gosum Road zatrzymałem jakąś zagłodzoną dziewczynkę, gwałtem wciskając jej geś w rece.

— Albo ja głupia! — i uciekła.

Słyszałem, jak później wołał za mną:

— Kto ukradł te geś?

Rzuciłem geś na ziemię w ciemnej ulicy. Jakis mężczyzna podniósł ja dogonił mnie i zażądał znaleźnego.

Zamykano już wszystkie szynki, więc wstąpiłem na ostatnią szklanke piwa, choć prawdę powiedziawszy — miałem już zupełnie dosyć, bo nie znośe dużo alkoholu.

Chciałem znów rzucić geś, ale policjant miał mnie na oku i przez całą Oaklev

2 Piestrzyńskich Barbara Zarzecka

opatrzona sw. Sakramentami, zasnąła w Bogu 2 stycznia 1924 r., przeżywszy lat 83.

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok z domu żałoby przy ul. Aleja 1 maja № 34 nastąpi w piątek, dnia 4-go stycznia r. b. o godzinie 2 i pół po południu na Stary cmentarz katolicki, o czym zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych pograżeni w nieutulonym smutku

12)

Córki, synowie, zięciowie i wnuki.

61.927.

WZROST DROŻYŻNY W2 POŁOWIE GRUDNIA.

W dniu wczorajszym odbyło się ostatnie posiedzenie Komisji Statystycznej przed wygaśnięciem umowy. Na zebranie przybyli przedstawiciele przemysłowców w osobach inż. Rumpel, inż. Gutke, i inż. Zajdeman.

Związki robotnicze reprezentowali pp. Kazimierzczak, Muszyński i Światkowski. Przewodniczył dr. Skalski. Po przeprowadzeniu

kalkulacji cen ustalono, że koszty utrzymania wzrosły w drugiej połowie grudnia o 61,927 proc. Minimum utrzymania rodziny złożonej z czterech osób wynosi dziennie 4.147. 444 mk. 83 fen.

Ogółem w miesiącu grudniu drożyzna wzrosła o 170, 027 proc. (pap).

biura radzieckiego przy żydowsko-ludowej frakcji łódzkiej rady miejskiej Chaja Fajszelich (Gubernatorska 18) z zawiadomieniem, iż przed kilku dniami zawił się w jej mieszkaniu tajny agent kryminalnej policji z zadaniem udania się z nim do jej męża. Który rzekomo otrzymał dwa dni aresztu za to iż nie posyłał dzieci do szkoły.

Po upływie dwóch dni żona nie mogąc doczekać się powrotu męża, zwróciła się do Urzędu Śledczego, gdzie nie o podobnym rozkazie aresztowania nie wiedza. W żadnym więzieniu również nie mało wiadomości o tym aresztancie. W zagadkowej tej sprawie spisano odpowiedni protokół i wszczęto energiczne poszukiwania za zaginionym Fajszelichem.

Square szedł krok w krok za mną...

Na Goadling Road próbowałem geś rzucić na podwórze jakiegoś domu, ale i tym razem policjant udaremnił mój zamiar. Zdawało się, że cała nocna policja londyńska zmówiła się, by mi przeszkodzić w pozbyciu utrapionej geś!

Wreszcie znalazłem się na moście. Nie namyslałem się już dłużej — rzuciłem geś do wody. Plusnęła głośno! Odetchnąłem z prawdziwą ulgą i skierowałem krok w stronę Kandolph-street.

Tutaj chwycił mnie policjant za kołnierz i zaprowadził na inspektorat.

Opowiedziałem inspektorowi wszystko i wyjaśniłem dlaczego przekleta geś rzucił do rzeki!... Zrobił niedowierzająca minę i chciał mi jeszcze jakieś zadać pytanie, gdy nagle wszedł sierżant policyjny i zameldował że rzucony przezemnie do wody pakunek, wydłono: To było martwe niemowlę!...

Zaprotestowałem energicznie.

— To nie mój pakunek!... Ja rzuciłem do wody niemowlę, ale geś!...

— Ale oni mi nie wierzyli!... Świeta noc przepędziłem w więzieniu!

Ostatecznie wypuszczono mnie z powodu braku dowodów, ale straciłem posadę i moja młoda miss zerwała ze mną...

Tak... tak... nie można powiedzieć, abym wierzył w szczęście...

—o:—

Teatr i sztuka

Koncert prof. J. Śliwińskiego.

Na najbliższym koncercie popołudniowym w niedzielę d. 6 bm. wystąpi najznakomitszy nasz pianista prof. Józef Śliwiński, który na program koncertu wybrał perły ze swego arcybogatego repertuaru.

Profesor Śliwiński należy bezsprzecznie do pierwszorzędnych pianistów światowej sławy, a mistrzowska gra jego pozostawia na długo niezatarte wrażenie artystyczne.

Łódź na scenie marionetkowej.

W pierwszej połowie stycznia odbędzie się przedstawienie pierwszej „Szopki” łódzkiej. Akeje, dowcipne dialogi, zabawne kuplety i śpiewy są osnute na tle stosunków lokalnych. Znane osobistości ze świata politycznego, społecznego, naukowego literackiego i artystycznego wystąpią jako kukły w karykaturze i będą śpiewały kuplety o własnych heroicznych czynach i życiu. Kukły i scenę wykonał młody, utalentowany artysta-malarz p. Łuckiewicz. Stronę głosową wykonuje lubianą w Łodzi artystkę „Teatru Miejskiego” p. Znicz oraz znana krakowska śpiewaczka koncertowa p. Relewiczówna.

„Szopki” odbywają się tradycyjnie we wszystkich wielkich miastach Polski, to też nie brakuje wątpliwości, że i nasza publiczność powita z zadowoleniem pierwszą łódzką „Szopkę”. Blizsze szczegóły podamy później.

Unieważnienie Kontraktu.

Niniejszem unieważniam Kontrakt zawarty z Magistratem na wycieranie kominów, który obecnie ma majster kominarski Kwiatkowski, ponieważ został on podpisany przez moją małoletnią córkę.

Nr. 20 Feliks Józwiak
Sadowa Nr. 9.

Z Akademickiego Koła Łódzian.

W dniu 7 bm. t. jest w poniedziałek o godz. 11 wiecz. odbędzie się bal pod hasłem „Łódź Swemu Akademikowi” urządzony staraniem tegoż koła na cele samopomocowe.

Ze Stowarzyszenia Techników.

W piątek dnia 4 bm. o godz. 8 wiecz. w lokalu Stowarzyszenia Techników, Andrzejka 3, odbędzie się wieczór dyskusyjny, na którym będzie omawiana sprawa polityczna w Łodzi. Referować będą: Dyrektor Szkoły Włóknienniczej p. A. Trojanowski i p. inż. B. Micheliś.

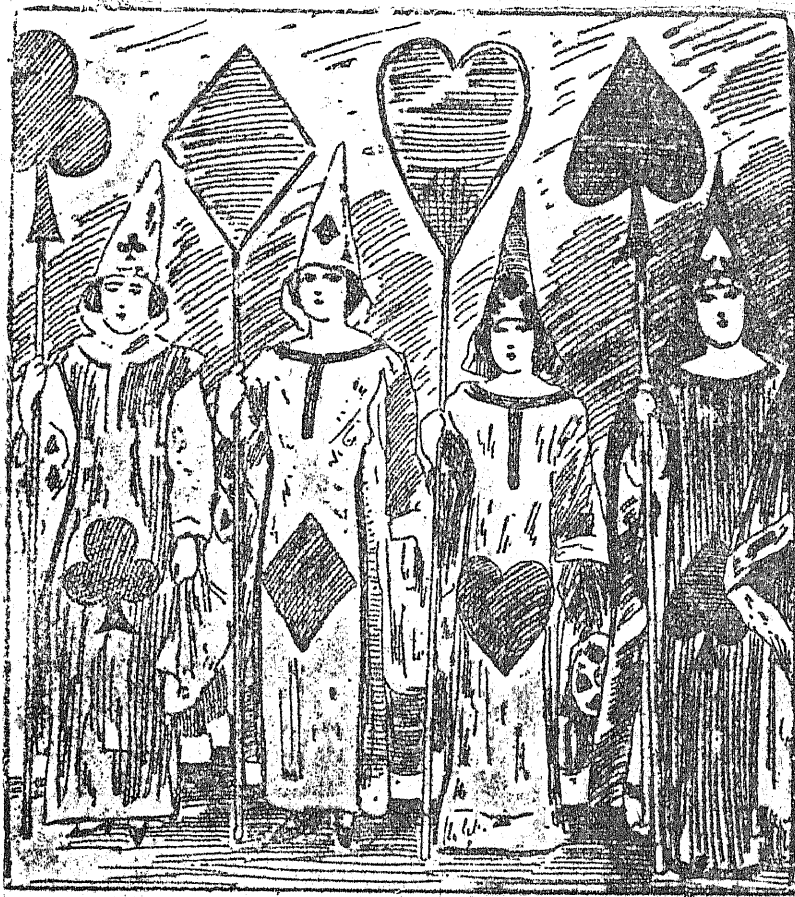
Paderewski odpowiedzialny za rzeź 400.000 żydów.

Pisma amerykańskie donoszą z Chicago, że Rabin O. J. Neugewirz, przełożony żydowskiej misji w Montreal, oświadczył na cztero-rodzowej konferencji Słowa Hebrajskie, Christian Alliance of America w dniu 11 grudnia, że Paderewski jako premier Polski jest odpowiedzialny za rzeź 400.000 żydów (!!!).

Neugewirz niedawno powrócił z podróży po Europie, przyczem odwiedził także Kraków, swe rodzinne miasto. Powiada on, że Europa nie może uniknąć nowej wojny. Szkoda wielka, że p. Neugewirz nie wymógł cyfry np. 100 milionów. Byłaby to taka sama prawda, jak cyfra 400.000... W każdym razie oburzeniem jest kłamstwo p. Neugewirza.

Kobieta z dzieckiem zmiażdżona przez statek

W pierwszy dzień Bożego Narodzenia w Gdańsku norweski parowiec „Nörvö” usiłował przedostać się z t. zw. portu cesarskiego na Martwą Wisłę, a manewrując już na Martwej Wisłę, zbliżył się za bardzo do przymocowanych u brzegu trzech naładowanych łodzi rybackich. Katastrofa zderzenia i zgniecenia łodzi była nieunikniona. Na jednej z tych łodzi znajdowała się wówczas 21-letnia córka właściciela łodzi wraz z dzieckiem swej starszej siostry, które przysiadła na rękach. Gdy zobaczyła zagrożenie niebezpieczeństwa i nieuniknione zderzenie,

Partya bródza żywemi osobami

W Nowym Jorku rozegrano na cel dobroczynny partycję bródza żywymi osobami w odpowiednich kostiumach. Na ścieżkach naszej wioły, cztery osoby.

usiłowała skrzyć do najbliższej znajdującego się czółna i tą drogą wydostać się na brzeg. Niestety poślizgnęła się jednak i wraz z dzieckiem wpadła do wody pomiędzy dwie łodzie. W tym samym prawie momencie nastąpiło zderzenie parowca z łodziami i nieszczęśliwa ofiara wypadku, walcząc ostatecznie siły w wodzie w dodatku z niemowlęciem w rękach, została przez łodzie poprostu zmiażdżona. W chwili później wydobyto ją z wody jako zniekształconą masę. Dziecię zatonoło i zwłok jego dotychczas jeszcze nie odnaleziono.

Rabin dezerterski

Do jednego z pułków przybył w celu objęcia stanowiska, nowowybrany rabin Rabinowicz.

Przeprowadzone dochodzenia policyjne ustaliły, że rabin jest dezerterskim w wojsku, wobec czego aresztowano go. Obecnie po złożeniu kaucji w wysokości 5 miliardów marek rabin przebywa na wolności.

Komentując fakt powyższy — Moment w Nr. 297 zauważa, że „poszukawszy” znalazł się niewątpliwie w Polsce więcej takich patryjotycznych rabinów.”

Utonięcie Bosmana.

W czasie jazdy holownikiem „Wanda” z Helu do Pucka wpadł przez nieostrożność do morza bosman Ceynowa. Pomimo usiłowań poszukiwań dotychczas nie zdołano go odnaleźć. Jest to w ostatnim czasie już trzeci wypadek, w którym zaginął w pierwszym bosman Owczarek, następnie kapitan Wiśniewski, którego również dotychczas nie odnaleziono.

Przemysł i handel.

HANDEL ZEWNĘTRZNY POLSKI.

(-) Według ostatnich zestawień statystycznych naszego handlu z Finlandją za ubiegłe trzy lata wynika, że w zakresie tym panuje tendencja rozwojowa na korzyść Polski, zaś Finlandja przedstawia dla nas coraz szerszy rynek zbytu.

Ważnym produktem naszego wywozu do Finlandji jest nafta i jej odmiany. Ma ona po ważne szanse zdobycia sobie trwałej podstawy na rynku fińskim i dotychczas skutecznie konkuruje z trustem amerykańskim „Standard Oil—Co”.

Dużym powodzeniem na rynku fińskim

cieszą się polskie wyroby włókiennicze, przyszłość ma również wywóz produktów rolnych, lecz najważniejsza pozycja tworzy nasz cukier, o czym świadczy cyfra 17.730.569 fińskich marek na jaką wywieziono cukru w pierwszych ośmiu miesiącach b. r.

Co do ogólnej wartości wywozu polskiego, to z danych za pierwsze półrocze 1923 r. o do polskiego handlu zagranicznego wynika, że wywóz w tym czasie wynosił 606.2 milionów złotych franków, przywóz zaś 572.9 milionów zł. franków. Polski bilans handlowy za ten kres jest aktywny o 33 milj. zł. fr.

Cyfra ta jest wprost zdumiewająca, jeżeli się ją porówna ze stosunkami panującymi w dziedzinie naszej skarbowości.

Warszawska giełda oficjalna

GOTÓWKA.

Dolar 6.400.000
Korony czeskie 183.000
OZKI.
Belgia 287.750
Holandia 2.435.000
Londyn 27.700.000 — 27.550.000
New York 6.400.000
Paryż 326.500
Praga 186.500
Szwajcaria 1.118.000
Wiedeń 90.50
Włochy 287.000 — 276.750
Bonny złote (seria 2 A) 975.000

Ze świata.

TARG MAŁŻEŃSKI.

§ Do wielu atrakcji Paryża przybyła nowa postać „targu małżeńskiego”. W wielkiej sali „Klubu młodzieży” przy Avenue Philippe Auguste urządzono pokaz kandydatów i kandydatek do stanu małżeńskiego. Dokładnie prowadzony rejestr każdego kandydata objaśniał o szczegółach, dotyczących kandydatów i kandydatek, a zatem podawał nie tylko imię i nazwisko, miejsce zamieszkania ale także zawód, stosunki majątkowe i rodzinne.

Prócz tych objaśnień wyrażone były osobiste życzenia kandydatów. Z rejestru w ten sposób sporządzonego okazało się, że panny stawiają niezmierne wymagania do swym przyszłym mężom. Nie wystarczy im, by wybraniec posiadał zawód, dający utrzymanie rodzinie, wymagają jeszcze od przyszłych swych mężów wyzbycia się wszelkiej zazdrości, oprowadzania żony po teatrach, zabawach, sztagawkach i t.d., a przede wszystkim hojności na ubranie.

Natomiast mężczyźni są znacznie skromniejsi. Marzą wprawdzie o pięknych żenach, ale z dodatkiem skromności, gospodarności i zamiłowania w życiu domowem. Targ skojarzył kilkanaście par — a z tem spełnił swe zadanie.

OPIARY WĘŻÓW.

§ W Brazylii zmarło w tym roku 15 000 ludzi skutkiem jadowitych węży. Co roku umiera z tego powodu 2—3 tysiące ludzi, ale takiej cyfry nie pamięta Brazylija od najdawniejszych czasów. Przyczyną katastrofy szukać należy w niezwyklej rozmnożeniu się węży, które okazały się w tym roku tak nabożnie śmiałe, iż wciskały się do term brazylijskich i niszczyły ludzi i zwierzęta domowe. Znęsały wypadki, iż z powodu ukąszeń węży wymierały całe rodziny farmerów.

Wprawdzie w St. Paulo istnieje świetnie urządzonego instytut, który wyrabia bardzo skuteczne ożce ciw ukąszeniom węży serum, ale rozległość kraju, brak środków komunikacyjnych i doraźnej pomocy lekarskiej uniemożliwia ratunek.

Jedynym więc środkiem zapobiegawczym jest tęplenie szkorników, co wymaga wielkiej zręczności, odwagi, oraz nakładu dużych kapitałów, aby urządzać obławy, tak jak się je urządza na lwy i tygrysy. Polowanie na węże jest jednak znacznie niebezpieczniejszsz.

NOWA EPIDEMJA.

§ W Malej Azji w Konstantynopolu wybuchła nieznana dotąd epidemia, która porówna wiele ofiar.

Lekarze nie są w stanie określić przyczyny tej choroby, która ma przebieg podobny do tyfusu i objawia się długotrwałą gorączką.

Zapadają zaś na nią przeważnie dzieci i młodzi ludzie. U starszych przebieg jest znacznie łagodniejszy. Ciśła karantenna i odosobnienie choroby przyczyniły się w znacznej mierze do złagodzenia zarazy.

ŚMIERĆ GUSTAWA EIFFELA.

§ W Paryżu — jak donosiliśmy — zmarł słynny inżynier Aleksander Gustaw Eiffel w 91 r. życia, twórca słynnej wieży paryskiej jego imienia. Był on specjalistą w budowie żelaznych mostów we Francji, on jest też między innymi twórcą dworca kolei państwowych w Budapeszcie. W r. 1889 wybudował słynną żelazną wieżę w Paryżu 300 m. wysokości, mistrzowskie dzieło techniki nowoczesnej. Wieża ta waży 12 mil. kg. Koszt budowy wyniósł 6 500 000 franków. Piętro pierwsze znajduje się na wysokości 57 m. Są na niem umieszczone restauracje, bufety, sale koncertowe i t. d.

NAJWYŻSZY DOM NA ŚWIECIE

§ Wybudowano go oczywiście w Amernce, w Nowym Jorku i to niedawno. Kosztował 11 i pół miljonów dolarów. Ten drapacz chmur liczy 55 pięter o wysokości 256 metrów. Sam plac pod budowę tego gigantycznego gmachu kosztował 4 i pół miliona dolarów, a budowa pochłonęła 7 miljonów dolarów. Do tąd uchodził za najwyższego drapacza chmur w N. Jorku dom o 50 piętach. Wysokość jego wynosiła 211 metrów. Nowy drapacz jest więc wyższym o 25 metrów.

MOTYL MORDERCA.

§ Przed kilku dniami zmarł w Nowym Jorku jeden z rabinów żydowski M. A. Meyer. Zastano go nie żywego, pochylonego nad przyrodniczą książką. Auto psja wykazała, że Meyer był najzupełniej zdrowy, z drugiej strony nic nie pozwalało także wnioskować o morderstwie.

Dopiero szczegółowe badania lekarskie wykazały w zwłokach ślady cyankali. Ale i to nie dało rozwiązania zagadkowej śmierci rabina. Wylomaczyli go jeden z detektywów. Oto rabin był zapalonym przyrodnikiem i zbieraczem owadów.

Obok stołu, przy którym zmarł, znaleziono na biurku wspaniałego czarnego motyla, którego przyślano mu z Meksyku. Jak wiadomo, do konserwowania owadów obok innych środków używa się i cyankali. Meyer oglądał motyla i potem sięgnął po książkę, celem sprawdzenia oznaczenia przysłanego mu owada. Dla odwracania karik zwiłzał językiem palec, na których pozostawiały resztki cyankali, wystarczające dla spowodowania porażenia systemu nerwowego.

OSOBLIWY LEGAT.

§ Baron Giorgio Franchetti, który przed rokiem odebrał sobie życie w swoim pałacu w Wenecji, zapisał ten pałac skarbowi włoskiemu wraz ze wszystkimi dziełami sztuki, ale pod warunkiem, że będzie tam pochowany. Ponieważ skarb włoski przyjął ten legat, przeto w tych dniach tramcz, zawierającą zwłoki barona pochowano z wielką uroczystością w podziemiach pałacowych. Pałac ten należy do najpiękniejszych w Wenecji.

Rutynowany korespondent

(polski) obejmie od zaraz posadę. Oferty pod „P. H.” do Rozwoju, b.

Gilzy „Skała”

z najlepszej bibułki poleca jedyna w Łodzi, chrześcijańska wytwórnia gilz

Aleje Kościuszki 41, w podwórzu. (6b15)

50 milionów nagrody!

W noc sylwestrową zgubiono złoty zegarek męski na ulycy Orliej. Uczciwy znalazca zechce zgłosić się do biura „Extra” przy ulycy Ewangelickiej 16, gdzie powyższą nagrodę otrzyma. 18b

FABRYKANCI poszukujący rynków zbytu,
KUPCY poszukujący źródeł zakupu,
PRZEDSTAWICIELE poszukujący reprezentacji,

— zgłaszajcie zaopytania do —

Biura Informacyjnego dla Handlu i Przemysłu „A W U”
Warszawa, Krucza 47-a. 3-b

LECZNICA CHOROBY ZĘBÓW
LEKARZA-DENTYSTY H. PRUSS
145. Piotrkowska 145.

za plombowanie, oraz wprawianie zębów
opłata podług taksy. 1977k

Potrzebni chłopcy z kaucją

do roznoszenia gazet

Zgłaszać się do administr. „Rozwoju”

Kupuję

meble, dywany, garderobę,
maszyny do szycia i różne
sprzęty domowe

Dzielnia 19, A. Wajcman

w sklepie starych mebli. 16-b

Zgubiono

31 grudnia brązową, etolę na ulycach — Placowa, Piotrkowska, Górny Rynek, Rządowska, Staro-Zarzewska do Kilińskiego. Wysokie wynagrodzenie za pewnione. Ul. ks. Skorupki (Placowa) 5. 10b

Drobne ogłoszenia

Kupno i sprzedaż:

AI Kredensy, łóżka, szafy, różne meble sprzedam Sienkiewicza 59—21, oficyna pierwsze piętro, Kaliński. 7845—1

ROWER z wolnem kołem do sprzedania. Wiadomość: Przedzalniana 3 m. — 2 od 5 do 7 1979—1

Rower używany lub rame kupię zgłoszenia nadsyłać ustnie lub piśmiennie Franciszkańska 38—26. 7857—5

Karetki, powóz i sanki petersburskie okazjale sprzedam Kilińskiego 28. 7851—3

Sprzedam szafę, kozetkę, kredens kuchenny, stół rozsuwany. Piotrkowska 132—9 7882—2

Do sprzedania 2 pary sań. Kilińskiego 197. 7887—2

Różne:

Akuszerka Pipikowa przyjmupanie miejscowe i przyjezdne Piotrkowska 132—14. 7826—8

Chłopcy, którzy mają chęć nauczyć się ślusarstwa, mogą się zgłosić do ślusarni. Łakowa 22, ci mają pierwszeństwo, którzy znają początki. 7865—1

Z powodu wyjazdu jest do odstąpienia piwnia, lokal na dający się na wszelkie rzemiosła w Żyrdowie Sosnowice al. Rudna 48, Olszewska. 7883—1

Potrzebni czeladzie i podrečni stolarze. Spacerowa 26. 7883—3

Pokój dam za wypożyczenie dwóch miliardów marek w domu własnym Wiadomość: Nowo-Zarzewska Nr 2 II piętro, u W. Majtasza 7835—3

Sklep, 2 pokoje, kuchnia w bar dzo ruchliwym punkcie do odstąpienia. Wiadomość: Piotrkowska 155, dystrybucja. 7888—1

Przychodnia od zaraz potrzebna bez życia. Górny Rynek 5 | 6 m. 14 7886—2

Poszukuje lokala handlowego wśródmiesciu. Oferty piśmiennie Suwalska 9 m. 24 7889—3

Pracownia „Wandy” wykończą starannie i elegancko kostjamy od 12 mil. pała 10 suknie 8 mil. Główna 55, 2 piętro front 7890—2

Potrzebna młoda panienka do sprzątania i pomocy w gospodarstwie Cegielniana 6 m 3 7891—1

Potrzebna służąca. Wólczańska 91 m. 36. 7892—2

Potrzebna dziewczyna na przychodnię Sklep galanterijny Zielona 33 7893—3

Uczeń klasy 8 udziela lekcji. Kilińskiego 193 m. 4. 7895—3

Dziewczyny potrzebne. Piotrkowska 97, cukiernia. 7896—1

Ekspedjentka potrzebna. Piotrkowska 97, cukiernia 7897—1

Potrzebni chłopcy do terminu Podrzeczna 33, ślusarnia. 7898—1

Egzema Ktośkolwiek mógłby mi pomóc wyleczyć się z egzemy lub dać pożyteczną radę zostanie wynagrodzony w wicie. Oferty Rozwój pod „Egzema”. 7894—3

Rutynowany nauczyciel udziela lekcji w zakresie ośmiu klas. Przyspasabia do egzaminów dla eksternów. Ceny przystępne 6-go Sierpnia 14, pralnia 7899—6

Zgubione dokumenty

Beker Oldze, i Lidji Beker skradziono paszporty polskie wydane przez Komisarjat Rządu na miasto Łódź. 7870—1

Sokołowski Józef zgubił książkę zezekę wojskową wydaną z P. K. U. w Łodzi. 7864—1

Michalak Władysław zgubił książkę wojskową wydaną w Nowym Sączu, oraz kartę o mobilizacyjną. 7850—1

Chudziński Mieczysław zgubił kartę wydaną z komisji przegłodowej w Łodzi. 7893—5

Sp. Akc. „Swelan”

Fabryka Przetworów Chemicznych

Pańska 125

Tel. 16—08.

poleca najwyższej jakości:

Oleinę 99%

Glicerynę żółtą 88%

Mydło włókien. 40%

Mydło

domowe i do prania 66%.

(2551b10)

Kupuję 2914

placę 200 proc. drożej za brylanty, złoto, srebro i biżuterję, zęby sztuczne, garderobę i szale czarne, Zachodnia 32, naprzeciw lombarda, i o. L. Milich.

Sanie

ciężarowe, pięć par do sprzedania. Pabjanicka 59. 8b

Urzednicy!

rozyzna nas nie zraża! Sprzedajemy na raty materiały na pała, garnitury, smoki, gi, kostjmy, suknie i t. p.

„Globus” (5b)

Piotrkowska 79.

Ur. Z. Janiszewski

Choroby kobiece i akuszerja przyjmuje 10—12, 4—6 pp.

Piotrkowska 132. 2

Przyjmę

dwóch panów na mieszkanie z całodzennem utrzymaniem. Wiadomość: Kilińskiego 96, z Nawrot wejście. 451

Cena ogłoszeń: Przed tekstem i w tekście 100.000 mk.; za tekstem 70.000 mk. zwyczajne 50.000 mk. wśród drobnych 65.000 mk. nekrologi 65.000 mk. kół dla poszukujących pracy 12.000 mk. na mniejsze ogłoszenie 150.000. Ogłoszenia zamiejscowe przed tekstem i w tekście 15 gr. za mil. stronica 3 lamy, zwyczajne 5 gr. za wiersz milim. stronica 5 lamów. Tabela i fantazyjne ogłoszenia 50 proc. drożej. Artykuły bez oznaczenia honorarium uważa redakcja za bezpłatne. Ogłoszenia przyjmują się do godz. 6-ej po 6-ej dolacza się 50 proc. Za terminowe wychozenie ogłoszeń administracja nie odpowiada. Każda nowa podwyżka, obowiązująca jeszcze przedtem przyjęte ogłoszenia bez uprzedniego zawiadomienia. Rozwój można zawiadzić w Zgierz u p. Lacha, w Pabjanicach u p. Zatorskiego ul. Zamkowa.